

та на пункта У и да прѣкрати огъня на укрѣплението У и, най-послѣ, да видятъ да ли нѣма възможность да се атакува това послѣдно укрѣпление. Понеже нѣмаха артилерия, Атуфъ-паша тръгна да отиде при мюшира, за да му поиска нѣколко орѣдия, но по пѣтя си той съгледа откъмъ сѣверната страна, че Ромѣнскитѣ войски готвятъ да атакуватъ неговата бригада, началството на която той бѣше повѣрилъ на подполковника Абдулахъ-бей. Атуфъ-паша се принуди да изостави намѣрението си и си отиде при бригадата. Въ тази сѣща минута Юнузъ-бей биде раненъ.

До като единъ отрядъ руска кавалерия, идящъ прѣзъ кукурузнитѣ ниви, обхождаше укрѣплението У откъмъ дѣсно, други пѣхотни войски пѣкъ откъмъ Метрополия нападаха горжа на туй укрѣпление. Турцитѣ напустаха външния откосъ и се спустнаха насрѣща имъ; една група отъ около 30 души войници, налягали отъ дѣсната страна на укрѣплението и запазени отъ снарядитѣ, идящи отъ лѣвата страна, стрѣляха върху кавалерията. Руситѣ почнаха да отстъпватъ, но шрапнелитѣ, що се сипеха откъмъ южната страна, избиваха турскитѣ войници и правеха укрѣплението У съвсѣмъ неудържимо. Напраздно батареитѣ отъ Тевфикъ-пашовата бригада (3-та бригада), установени задъ първата линия, се мъчеха